

Zobowiązania inwestorskie

Przy okazji implementacji do polskiego porządku prawnego dyrektywy MiFID II¹ dokonano istotnych modyfikacji potencjalnych konsekwencji niedochowania tzw. zobowiązań inwestorskich. Komisja Nadzoru Finansowego uzyskała nowe narzędzia, które mogą być przez nią wykorzystywane w przypadku niewypełniania zobowiązań inwestorskich. Ich stosowanie w praktyce może być bardzo dotkliwe dla akcjonariuszy banków krajowych². Biorąc pod uwagę, jak poważnie i skrupulatnie nadzór finansowy podchodzi do kwestii realizacji zobowiązań inwestorskich, można zakładać, że nowe przepisy nie będą regulacjami martwymi. Wprowadzone zmiany uzasadniają dokonanie całościowej analizy zagadnienia zobowiązań inwestorskich.

MICHAŁ TOROŃCZAK

Pojęcie zobowiązań inwestorskich

Na gruncie p.b.³ mianem zobowiązań inwestorskich określa się zobowiązania podmiotu zamierzającego nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji lub stać się podmiotem dominującym banku krajowego dotyczące tego banku krajowego lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania⁴. Zobowiązania te składane są w związku z postępowaniem w przedmiocie ewentualnego wyrażenia przez KNF sprzeciwu co do planowanego nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo uzyskania statusu podmiotu dominującego banku krajowego. O zobowiązaniach inwestorskich wprost wspomniano w art. 25h ust. 3, art. 25n ust. 1 i art. 25n ust. 5a p.b. Ponadto, zakresem tego pojęcia obejmuje się także zobowiązania dotyczące tworzonego banku krajowego

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z 15.05.2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. UE L nr 173, s. 349), dalej: „dyrektywa MiFID II”.

² Warto zauważyć, że analogiczne rozwiązania wprowadzono też odnośnie do innych sektorów rynku finansowego. Zob. np. art. 94 ust. 8-11 i art. 94a ustawy z 11.09.2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 999, ze zm.), art. 106l ust. 7-10 i art. 106o ustawy z 29.07.2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2286, ze zm.), art. 132f ust. 5a-5d i art. 132fa ustawy z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2003, ze zm.).

³ Ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2187, ze zm.), dalej: „p.b.”.

⁴ Sformułowania tego używa Komisja Nadzoru Finansowego np. w komunikacie z 211. posiedzenia KNF z 8.04.2014 r.: https://www.knf.gov.pl/poprzednie_lata/komunikaty?articleId=52864&p_id=18. Jest to także określenie stosowane w doktrynie – por. R. Woźniak, *Pozycja prawna akcjonariusza banku krajowego w związku z wydaniem przez KNF decyzji na podstawie art. 25n prawa bankowego*, Monitor Prawa Bankowego 2015, nr 11, s. 86-93.